

Pelizzar. n. 40. Guttier. pract. lib. 3. q. 1. n. 5. Anaf. Germon. de sacror. immunit. lib. 3. c. 16. n. 21. Barbo. d. c. 3. n. 155. cum seqq. Bobadill. lib. 2. c. 154. Guazzin. c. 31. n. 3. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 13. n. 96. Dian. part. 4. tract. 1. resol. 49. Delbene dub. 41. ubi plures alii. Quod intelligas primativè quoad Judices sæculares, imò post Gregorianam constitutionem solùm spectat ad Episcopum cognitio super immunitate, ibi: *Nisi cognitio prius per Episcopum, vel ab eo deputatum, an delinquentes vere crimina excepta commiserint*, licet Judicem sæcularem etiam competentem esse opinentur Pereir. de manu Reg. p. 2. c. 16. n. 12. Paz. d. §. 3. n. 8. & alii apud Germon. Dian. & Delbene. Apud nos de huiusmodi causis cognoscitur in supremis Regiis tribunibus, ad quæ per viam violentiæ adversus sententias Ecclesiasticorum deferuntur, de quo D. Salgad. de protect. Reg. Cevalt. de cognit. per viam violentiæ. & praxim tradit Paz. n. 182. 183.

238. Secundò dubitatur, quis potest concedere facultatem evellendi reos ab Ecclesia, qui de jure gaudent immunitate? Quod Pontifici duntaxat permissum esse, resolvendum est, Guazzin. c. 31. n. 1. Decian. lib. 6. c. 27. n. 4. Delbene dub. 26. n. 5.

Tertiò dubitatur, quid juris, si delinquens affirmet, se à loco sacro contractum, satellites verò negent? Respondent, satellitibus non esse credendum, Dec. d. lib. 6. c. 29. n. 10. Guaz. c. 37. n. 78. Mar. Ital. lib. 1. c. 6. §. 2. n. 98. Farin. de immunit. c. 2. n. 54. Tusch. lib. E. conclus. 10. n. 17. Sed oppositum probat Baiard. ad Clar. d. q. 30. num. 24. Placet aliis hoc arbitrio Judicis decernendum, inspecta qualitate satellitum, aliisque circumstantiis, ut Bonacin. d. punct. 16. §. 3. n. 15. Peregr. de immunit. c. 15. nu. 16. consentit. Menoc. de arbit. lib. 2. cas. 112. à n. 8. qui generaliter docet, Judicis arbitrio relinqui, an nuncio in pertinentibus ad ejus officium credendum sit. Sed in praxi observatur Baiardi sententia,

Quartò dubitatur num Oratoria immunitate gaudeant? & quando autoritate Episcopi constructa sunt, & immunitatem habent, secus si absque ea facta sint, Delbene dub. 9. sect. 12. ubi plurimi Farin. de immunit. c. 17. n. 267. Suar. sup. c. 9. n. 10. Clar. d. q. 30. n. 7. Guazzin. c. 37. n. 30. Pelizzar. n. 5. Aliud dicendum videtur de cancellis, qui affixi sunt intus parietibus Ecclesiæ vulgò *Tribunas*, nam cum intra locum sacrum sint, licet privatis domibus adhaereant, qui in illis extiterit, extrahi nequibit; ut colligitur ex dictis supra, n. 39. cum seqq.

Quintò dubitatur de confugientibus ad palatia supremorum Principum: quos tutos esse competitum est; Petr. Greg. n. 16. ubi exempla refert, Delbene sect. 15. n. 2. vers. *Hinc sequitur*. Sanch. cons. mor. tom. 2. lib. 6. c. 1. dub. 7. n. 2. in fin. Curt. Philip. tom. 1. part. 3. §. 12. n. 4. Paz. d. §. 3. n. 52. Bobad. ubi proximè, n. 13. Eodem privilegio præfulgent domus Legatorum, sive Oratorum qui supremos Principes representant. Delbene supra, Bobadill. n. 11. Cur. Philip. n. 5. Quæ immunitas, cum sit profana, potest per Principem sæcularem non recognoscens Superiorem, privatorum domibus concedi; Dec. dist. lib. 6. c. 25. n. 16. Bobadill. ubi proximè, Guaz. c. 37. n. 27.

Sextò dubitatur, an Judex, qui non legitime reum ab Ecclesia evellit, teneatur illum eidem Ecclesiæ restituere; vel satis sit, si alteri cuilibet reddatur delinquens? Et affirmativè respondendum est satisfacere, reum constituendo in quocunque loco sacro, nisi ejus vel Ecclesiæ spoliatiæ interstet, quod restitutio eidem loco fiat; de quo Farin. de immunit. c. 2. n. 48. Delbene dub. 33. à n. 12. Bonacin. in summ. tom. 2. disp. 3. q. 7. punct. 3. n. 14. Bobadill. d. c. 14. n. 98. Dian. part. 6. tract. 1. resol. 27. quorum aliqui asserunt, restitutionem fieri posse Episcopo, vel ejus Vicario, qui Ecclesiam representat; Delbene, & Dian. supra,

INDEX LOCUPLETISSIMUS OMNIUM, QUÆ IN HOC OPERE CONTINENTUR.

Primus Numerus Librum, Secundus Caput, Tertius marginalem numerum indicat.

A

ABBAS non exemptus nequit bona immobilia, vel mobilia pretiosa alienare absque Episcopi consensu, lib. 2. c. 3. n. 46.

Exemptus etiam prohibetur alienare ea bona sine assensu Pontificis, ubi recepta est *extravag. Ambrosiè*, ibid. n. 48.

Abbas quos, & quibus Ordines Ecclesiasticos conferat, lib. 1. 10. 36. cum seqq.

Abbas an possit Religiosos in obsequia dare, lib. 2. c. 1. n. 11.

Abigee pro primo delicto capitis penas sustinent, lib. 2. c. 1. n. 74.

Abfolvendi Sacramentaliter potestas in articulo mortis competit cuilibet Sacerdoti de jure Ecclesiastico tantum, lib. 1. 10. 44.

Absolvere à peccatis mortalibus jam antea ritè confessis quilibet Sacerdos, etiam hæreticus; vel degradatus potest, ibid. n. 45.

Absolutus semel in judicio, iterum vexandus non est, lib. 2. 102.

Legitimè absolutus innocens præsumitur, ibid.

Absolutus ab observatione judicii denuò accusari potest, ibid. n. 8.

Absolutus ab objectis ad ejus electionem irritandam, nequit super eisdem amplius molestari, num. 5.

Idem est de absoluto ab actione populari, ibid.

Absolutus à crimine per dispensationem de eo accusari non potest, ibid. n. 18.

Secus est si sacramentaliter absolvatur, n. 21. 22.

Absolutus à Judice procedente per viam inquisitionis accusari de eodem delicto nequit, ibid. n. 26.

Aliud erit si crimen per exceptionem sit objectum, n. 27. Limitatur, n. 28.

Absolutus ob juramentum à se præstitum, iterum accusari de eodem scelere prohibetur, ibid. n. 33.

Abstractione uti licet, tam in judicio, quam extra, quoties adest justa causa celandi veritatem, lib. 1. 2. 20.

Abstractione uti licet, tam in judicio, quam extra, quoties adest justa causa celandi veritatem, lib. 1. 2. 20.

Abstractione non excusatur perjurium, si causa justa deficiat ad non detegendam veritatem, ibid. num. 45.

Accusatore non probante, quomodo reus sit absolvendus, lib. 1. c. 1. n. 27.

Accusatus vel denunciatus de crimine, ad Ecclesiasticam addit. ad Covar. Tom. 1.

riticam dignitatem eligi prohibetur, lib. 1. 16. 70.

Fallit, si notoriè sit innocens, ibidem.

Accusatus quibus de causis absolvitur, lib. 2. 10. 6.

Accusationem repetere quandiu liceat, ibid. n. 9. potest suscitari ab eodem, cum reus absolvitur ab observatione judicii, num. 10. Repetiti permittitur, quoties prævaricatio probatur, & si definitur, quis absolutus sit? num. 11. Eam repetit propriam prosequens injuriam, & quæ ad id requirantur, usque ad num. 14.

Accusatio de eodem facto reperitur si ex eo plura delicta oriantur, & super alio ad judicium reus trahatur, quam de quo judicatum est; secus si unum sit delictum, etsi qualitas aggravans fuerit in priori accusatione omissa, ibid. num. 83.

Actio furti pro re minima non datur, lib. 1. 3. 76.

Neque de dolo, ibid. n. 87.

Sine actione in judicio nullus auditur, lib. 1. 6. 6.

Actio personalis non transit ad successorem singularem, lib. 1. 8. 3.

Redhibitoria competit, cum res emptæ non placet, lib. 1. c. 9. n. 2.

Personalis an præscribatur cum mala fide debitoris, ibid. n. 14.

Quæ actiones dentur pro legato, remissive, ibid. num. 27.

Incipiunt ab adita hæreditate, ibid. num. 32.

Actio antequam nascatur, tempore perire non potest, ibid. n. 33.

Actio an queratur de jure communi alteri per alterum ex obligationibus, quæ re contrahuntur, lib. 1. 14. 7.

De jure Regio actio indistinctè alteri per alterum acquiritur, ibid. n. 9.

Requiritur tamen ad agendum, absque cessione rati habitio, ibid. n. 43.

Actio absque cessione quando alteri per alterum queratur, remissive, ibid. n. 49.

Actio in rem contra non possidentem exerceri non potest, lib. 1. 16. 56.

Potest contra detentatorem rei, ibid. n. 57.

Actiones confessoria, & negatoria quibus dentur, ibid. n. 59.

Utrum competant pro aliis juribus præter servitutem? ibid.

Actio personalis non sequitur successorem singularem, lib. 2. c. 2. n. 3.

Actio realis rem comitatur quocumque vadat, lib. 2. 2. 4.

Redhibitoria quæ est, & pro quibus rebus concedatur, lib. 7. 3. 77.

Sine actione nemo in judicio auditur, n. 79.

